

Rapsodii de primăvară

I
Sus, prin crângul adormit,
A trecut în taină mare,
De cu noapte, risipind
Șiruri de mărgăritare
Din panere de argint,
Stol bălai
De îngerași
Cu alai
De toporași.
Primăvară, cui le dai?
Primăvară, cui le lași?

II

Se-nalță abur moale din grădină.
Pe jos, pornesc furnicile la drum.
Acoperișuri veștede-n lumină
Întind spre cer ogeacuri fără fum.

Pe lângă garduri s-a zvântat pământul
Și ies gândacii-Domnului pe zid.
Ferestre amorțite se deschid
Să intre-n casă soarele și vântul.

De prin balcoane
Și coridoare
Albe tulpane
Fâlfâie-n soare.
Ies gospodinele
Iuți ca albinele,
Părul le flutură,
Toate dau zor.
Unele mătură,
Altele scutură
Colbul din pătură
Și din covor.

Un zarzăr mic, în mijlocul grădinii,
Și-a răsfirat crenguțele ca spinii
De frică să nu-i cadă la picioare,
Din creștet, vâlul subțirel de floare.

Că s-a trezit așa de dimineață
Cu ramuri albe – și se poate spune
Că-i pentru-ntâia oară în viață
Când i se-ntâmplă-asemenea minune.

Un nor sihastru
Și-adună-n poală
Argintul tot.
Cerul e-albastru
Ca o petală
De miozot.

III
Soare crud în liliac,
Zbor subțire de gândac,
Glasuri mici
De rândunici,
Viorele și urzici...
Primăvară, din ce rai
Nevisat de pământeni,
Vii cu mândrul tău alai
Peste crânguri și poieni?
Pogorâtă pe pământ
În mătăsurile lungi de vânt,
Lași în urmă, pe câmpii,
Galbenii vii
De pădării,
Bălți albastre și-nsorite
De omăt topit abia,

Și pe dealuri mucezite
Arături de catifea.

Și pornești departe-n sus
După iarna ce s-a dus,
După trena-i de ninsori
Așternută pe colini...
Drumuri nalte de cocori,
Călăuzii cei străini,
Îți îndreaptă an cu an
Pasul tainic și te mint
Spre ținutul diafan
Al câmpiilor de-argint.
Iar acolo te oprești
Și doar pasul tău ușor,
În omăt strălucitor,
Lasă urme viorii
De conduri împăratești
Peste albele stihii...

Primăvară, unde ești?

Primăvară

După-atâta frig și ceață

Iar s-arată soarele.

De-acum nu ne mai îngheață

Nasul și picioarele!

Cu narcisi, cu crini, cu lotuși,

Timpul cald s-apropie.

Primăvara asta totuși

Nu-i decât o copie.

Sub cerdac, pe lăuruscă,
Cum trecură Babele,
A ieșit un pui de muscă
Să-și usuce labele.

Păsările migratoare
Se re-ntorc din tropice.
Gâzele depun la soare
Ouă microscopice.

Toată lumea din ogradă
Cântă fără pauză.
Doi cocoși se iau la sfadă
Nu știu din ce cauză.

Un curcan stă sus, pe-o bârnă,
Nu vrea să se bucure.
Moțul roșu îi atârână
Moale ca un ciucure.

Doar Grivei, bătrânul, n-are
Cu ce roade oasele,
Că de când cu postul mare,
Toate-i merg de-a-ndoasele.

Pentru câte-a tras, sărmanul,
Cui să ceară daune?...
Drept sub nasul lui, motanul
A venit să miaune.

Dar acum l-a prins potaia
Și-a-nceput să-l scuture...
Peste toată hărmălaia
Trece-n zbor un fluture.

Pe trotuar, alături saltă
Două fete vesele...
Zău că-mi vine să-mi las baltă
Toate interesele!

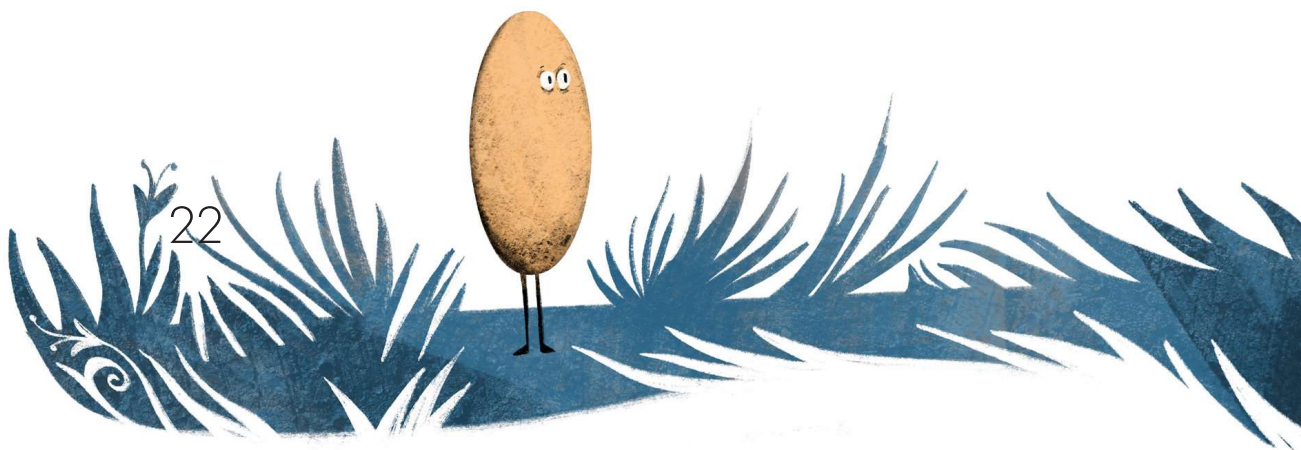
La Paști

Astăzi în sufragerie
Dormitau pe-o farfurie,
Necăjite și mânjite,
Zece ouă înroșite.

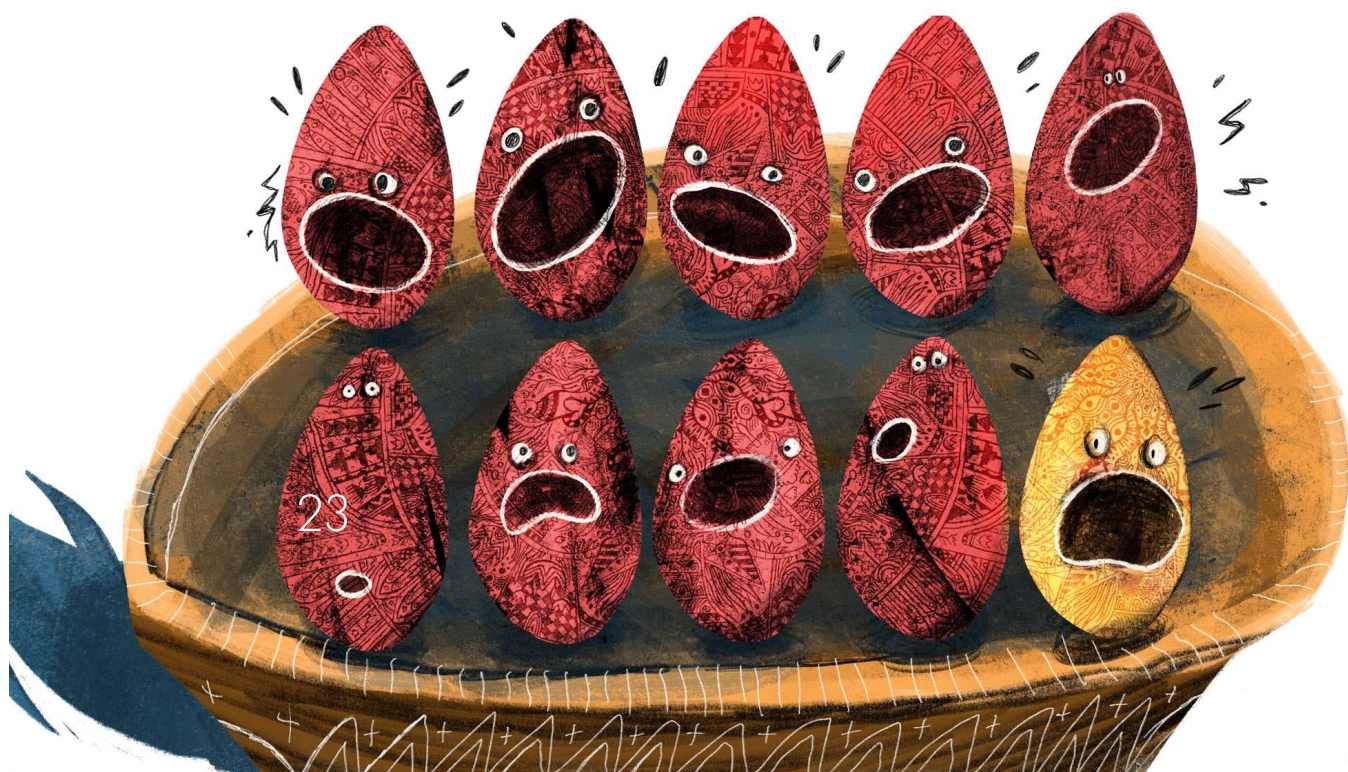
Un ou alb, abia ouat,
Cu mirare le-a-ntrebat:
— Ce vă este, frățioare,
Ce vă doare?
Nu vă ninge, nu vă plouă,
Stați gătite-n haină nouă,
Parcă, Dumnezeu mă ierte,
N-ați fi ouă...

— Suntem fierte!

Zise-un ou rotund și *fraise*
Lângă pasca cu orez.

Și schimbându-și brusc alura,
Toate-au început cu gura:
— Pân' la urmă tot nu scap!
— Ne gătește de paradă.
— Ne ciocnește cap în cap
Și ne zvârle coaja-n stradă...
— Ce rușine!
— Ce dezastru!
— Preferam să fiu omlet!
— Eu, de m-ar fi dat la cloșcă,
Aș fi scos un pui albastru...
— Și eu, unul violet...
— Eu, mai bine-ar fi să tac:
Așa galben sunt, că-mi vine
Să-mi închipui că pe mine
M-a ouat un cozonac!...

Vin țigăncile la crâng...

Vin țigăncile la crâng
Să culeagă viorele,
Vin cu fustele-n parâng
Și cu dancii după ele.

Și e soare
Pe ponoare,
Și miroase-n vânt a floare
Pe cărările pustii,
Prin stuțișurile goale
Năpădite de basmale
Și de zdrențe stacojii...

Vin Țigăncile grăbit,
Să culeagă pe sub mladă
Flori cu mîzgă de zăpadă
Din huceagul adormit,
Și s-aducă-n paneraș
Primăvara la oraș:

— Urzicele, urzicele,
Ghiocei și viorele,
Albăstrițe de suhat!
— Iarbă-mare, iarbă-mare,
Să și-o puie-n scăldătoare
Fetele de măritat...

